EXPUNERE DE MOTIVE
PRIVIND SUSȚINEREA PROIECTULUI DE HOTĂRÂRE PENTRU ATRIBUIREA TITLULUI DE CETĂȚEAN DE ONOARE AL MUNICIPIULUI PLOIEȘTI REGIZORULUI ȘI PROFESORULUI VALERIU MOISESCU

La 1 aprilie 2008, profesorul şi regizorul Valeriu Moisescu împlineşte vârsta de 76 de ani. În semn de respect şi prețuire față de activitatea sa, pe data de 30 ianuarie a.c, la Ploieşti, cu ocazia naşterii marelui Caragiale, i s-a conferit Diploma de Onoare pentru contribuțiile de excepție la promovarea teatrului caragialian şi la afirmarea dramaturgiei originale, în general. A primit această distincție cu emoția celui care se întoarce la obârşii, pentru a se împărtăşi din splendoarea amintirilor. Această diplomă, de ultimă oră, se adaugă altor însemne şi onoruri, de care maestrul s-a bucurat de-a lungul vieții, culminând cu Ordinul Național pentru Merit în grad de comandor, conferit în anul 2000, de către preşedintele României.

La acea ceremonie aniversară, organizată în sala Teatrului „Toma Caragiu", am putut realiza, împreună cu cei prezenți, cât de copleşitoare este personalitatea acestui magistru, care şi-a început cariera la Ploieşti, dând teatrului nostru impulsul şi direcția spre care avea să se îndrepte, ulterior. Atunci, directorul Teatrului „Toma Caragiu", Lucian Sabados, a avut buna inspirație de a-l propune pentru titlul de Cetățean de Onoare, astfel îmbogățind panoplia acestora cu un exemplar de rară spiță, care tocmai lipsea, marcând cu îndreptățire faptul că acest om minunat a fost printre cei care au fixat, durabil, stâlpii teatrului ploieştean.

Născut la Câmpina, dar format la excelenta şcoală ploieşteană, Valeriu Moisescu este legat trup şi suflet de acest oraş. Chiar primele începuturi ale pasiunii sale pentru scenă s-au produs aici, în vremea liceului, favorizându-i, astfel, reuşita la IATC Bucureşti şi, apoi, înscrierea sa rapidă pe orbita creativității regizorale. Scurtelor sale popasuri, de după absolvire, de la Galați şi Oradea, i-au urmat revenirea, la Ploieşti, la stăruințele marelui actor şi regizor, Toma Caragiu, cu care a format un cuplu de elită.

Dealtfel, perioada ploieşteană a regizorului Valeriu Moisescu a fost una rodnică, punând în scenă, aici, spectacole de mare anvergură, care au ridicat cota teatrului nostru, dar au scos, totodată, în evidență, originalitatea talentului său regizoral, capacitatea de a comunica cu actorii şi de a promova valorile adevărate. Chiar şi după plecarea lui, la Teatrul „Bulandra", din Bucureşti, împreună cu polivalentul său prieten, Toma Caragiu, inima i-a rămas tot la Ploieşti, fiind, în continuare, unul dintre principalii susținători şi colaboratori ai teatrului, care a valorificat, predilect, producția dramatică autohtonă. Ataşamentul său a mers până acolo încât, la solicitarea autorităților culturale locale, a acceptat să lucreze şi cu amatorii, obținând, de asemenea, succese răsunătoare.

Odată cu poziționarea sa în zonele de referință ale artei spectacolului, este solicitat să predea studenților la Institutul de Artă Teatrală. În această calitate, a îndrumat mai multe generații de aspiranți la regie, unii dintre ei

devenind, la rându-le, repere artistice de notorietate, care nu şi-au trădat niciodată dascălul. A aşezat, pe de altă parte, în pagini vii, gânduri şi idei, care s-au transformat în mărturii elocvente, din care perioada ploieşteană nu lipseşte.

Dar iubindu-l pe Caragiale şi valorificându-i, integral, opera, la Ploieşti, Bucureşti şi în țară, regizorul Valeriu Moisescu a iubit, deopotrivă, în continuare, Ploieştiul, şi viața sa teatrală. A avut, aici, mereu, prieteni şi emuli, pe care nu i-a ocolit, chiar şi atunci când nu i-a fost prea uşor.

Ataşat timp de 55 de ani de Teatrul „Toma Caragiu", Valeriu Moisescu, recunoscut ca ploieştean în lumea artistică, a purtat, ca şi Caragiale sau Caragiu, cu mândrie, o asemenea distinctă amprentare, făcând, astfel, o bună imagine spiritului locului, care reverberează, parțial, şi din lucrarea „Persistența memoriei", tipărită recent, în colecția „Galeria teatrului românesc". A-l repune, azi, oficial, în drepturi, oferindu-i statutul de Cetățean de Onoare al oraşului este o datorie de conştiință, pe care se cuvine să ne-o asumăm, împreună, fără rezerve.

Emil Calotă,
Primarul Municipiului Ploieşti

Ploieşti, 20 februarie 2008

7

RAPORT DE SPECIALITATE

PRIVIND SUSȚINEREA PROIECTULUI DE HOTĂRÂRE PENTRU ATRIBUIREA TITLULUI DE CETĂȚEAN DE ONOARE AL MUNICIPIULUI PLOIEȘTI DOMNULUI VALERIU MOISESCU, REGIZOR ŞI PROFESOR UNIVERSITAR

Domnul Valeriu Moisescu este unul dintre cei mai importanți regizori români contemporani. Stau mărturie numeroasele sale spectacole (o sută), de o cutezătoare noutate şi desăvârşită personalitate, care au favorizat câteva începuturi şi câteva itinerarii în teatrul românesc, dar şi, deopotrivă, reuşitele sale didactice, care îl plasează printre cei mai buni profesori de regie. Rareori directorii de scenă îşi găsesc timp, între două spectacole, să mediteze asupra teatrului şi puțini sunt aceia în stare să o facă. Valeriu Moisescu se numără printre acei puțini pentru care fiecare gest artistic este dublat de un gând, fiecare fapt scenic îşi are o filozofie a lui, care îl îmbogățește, îl potențează sau îi dă relief.

Şi-a afirmat înzestrarea încă din liceu. Era elev în clasa a X –a când Mihu Dragomir i-a publicat o poezie în revista Viața Românească. Confirmând, a fost, apoi, angajat ca redactor al ziarului Flamura Prahovei. Concomitent, urmează liceul, ca elev eminent, şi răspunde de pagina de cultură, împreună cu colegii săi, Valeriu Râpeanu şi Aurora Cornea, viitoarea soție a lui Marin Preda. Semna cronici dramatice, calitate în care s-a apropiat mult de lumea scenei. A frecventat cursurile de actorie ale Şcolii Populare de Artă, unde profesorii îi prevedeau o strălucită carieră de actor predestinat marelui repertoriu romantic.

În 1951, elev fiind, a debutat pe scena ploieşteană în două spectacole: „Izvorul Fermecat" – rolul Câinele Turbat, şi „Vocea Americii" – rolul Al şaselea soldat.

Înscriindu-se printre reprezentanții de seamă ai „generației de aur" a regiei româneşti (coleg cu Lucian Pintilie, Radu Penciulescu, Sanda Manu, Mihai Dimiu ş.a.), Valeriu Moisescu a debutat exploziv pe scena Teatrului gălățean, cu spectacolul „Într-un ceas bun", de V. Rozov.

Încă de pe atunci, îl atrăgea comedia. „Poate că, zice el, născut în zodia berbecului, am fost atras întodeauna de spiritul contestatar al comediei. Pe de altă parte, din dragoste şi solidaritate pentru un public supus tuturor intemperiilor politico-sociale, necazurilor zilnice, stresului, am crezut, şi cred în continuare, în funcția terapeutică a râsului, încercând prin umor să întrețin cât de cât, bunăstarea sufletească a spectatorului".

Fiindcă atmosfera creatoare începuse să se deterioreze la Galați, prin numirea unui director „confecționat" pe filiera relației cu fosta Uniune Sovietică, şi pentru că plecaseră o serie de actori importanți, Valeriu Moiescu a acceptat propunerea colegului său Radu Penciulescu de a se transfera, ca prim-regizor, la Teatrul din Oradea, care dispunea atunci de o trupă artistică de elită.

În 1961, la insistențele lui Toma Caragiu, după îndelungi tratative, deoarece conducerea Teatrului din Oradea nu-şi dădea acordul, Valeriu Moisescu s-a transferat la Teatrul din Ploieşti. Revenea în oraşul adolescenței după o absență de mai bine de zece ani. Pentru el, Ploieştiul nu reprezenta doar un oraş situat la 60 de km de Bucureşti, urbe a petroliştilor, ci o stare poetică. Nu bănuia în acel moment, nici el şi, probabil, nici Toma Caragiu, că o întreagă perioadă din existența lor artistică şi a Teatrului ploiştean va fi marcată de această întâlnire.

La Ploieşti, în directorul Caragiu, Valeriu Moisescu a găsit un aliat de nădejde, iar în actorul Toma Caragiu, un sprijin concret. Anul 1962 a fost un moment de răscruce în activitatea Teatrului „Toma Caragiu" Ploieşti. Este o perioadă determinantă pentru întreaga activitate a Teatrului. Cele patru spectacole puse în scenă de Valeriu Moisescu, la Ploieşti, „De Pretore Vincenzo", „D'ale Carnavalului", „Bertoldo la curte" şi „Şapte Păcate" au ridicat statutul profesional ploieştean la un nivel de la care n-a mai avut voie să coboare. Începe epoca marilor spectacole cu care Toma Caragiu şi Valeriu Moisescu au cucerit definitv Ploieştiul, Bucureştiul şi țara.

Cu spectacolul „Bertoldo la curte", spre exemplu, s-au dat trei reprezentații la Bucureşti, la Teatrul Național, cu o sală arhiplină, în care puteau fi văzuți Pintilie, Ciulei,

Cojar, Esrig, Dinu Cernescu... cu toţii strigau: „Bravo!". Acest experiment de teatru total a fost pentru trupa ploieşteană o piatră de încercare. În general, aşa cum mărturiseşte Valeriu Moisescu, Ploieştiul a însemnat şi pentru el un moment de răscruce, continuat, într-o altă formă, prin angajarea sa, dar şi a lui Toma Caragiu în 1965, la Teatrul L. S. Bulandra din Bucureşti.

Plecarea celor doi mari artişti la Bucureşti nu a însemnat despărţirea de Teatrul ploieştean. Dimpotrivă. Au fost permanent alături, prin recomandarea unor regizori şi actori de marcă, angajarea unor valoroşi absolvenţi ai I.A.T.C, prin prezenţa fizică la unele vizionări sau spectacole etc. A rămas vie în amintire aniversarea unui sfert de veac de la înfiinţarea Teatrului, în 1974, când cei doi au ţinut să fie prezenţi la manifestările cultural – artistice cu ultima premieră a Teatrului Bulandra, „Casa de mode", de Theodor Mănescu, în regia lui Valeriu Moisescu, rol principal Toma Caragiu, sau la spectacolul omagial când marea actriţă Nelly Constantinescu sărbătorea retragerea sa din activitate, la care deasemenea au fost prezenţi. După 1990, Valeriu Moisescu s-a ocupat personal de constituirea Filialei UNITER (Uniunea Teatrală din România), a Teatrului „Toma Caragiu" Ploieşti. Prezenţa sa recentă, (30.01.2008), la complexul de manifestări cultural – artistice, care s-au încheiat cu prezentarea premierei oficiale a spectacolului „D'ale Carnavalului", pe care l-a apreciat foarte mult, a fost deosebit de emoţionantă, mai ales că starea sănătăţii nu-i permitea o astfel de deplasare.

Din cei 55 de ani de teatru, patruzeci i-a petrecut în ş coală; cinci ani ca student, restul de 35 de ani, ca pedagog. Refăcând traseul parcurs, Valeriu Moisescu a ajuns la convingerea că în tot acest timp a fost oarecum norocos în momentele dificile, deşi s-a situat deseori, imprudent, pe poziţii de frondă. A îndrumat opt promoţii de studenţi-regizori: Silviu Purcărete, Mihai Manolescu, Liudmila Szekely, Claudiu Goga, Cristian Hadji-Culea, Dragoş Galgoţiu, Mihai Lungeanu şi mulţi alţii. Toţi nume mari ale teatrului românesc.

Pentru întreaga sa activitate, artistică şi pedagogică, regizorului şi profesorului Valeriu Moisescu i s-au acordat numeroase premii şi diplome: în 2002 de către Senatul UNATC – Diploma de onoare şi Medalia Magna cum laude; în 1997 primeşte Premiul Ion Sava şi Diploma de Excelenţă pentru întreaga activitate artistică şi pedagogică. În 1966 obţine Premiul Criticii A.I.C.T pentru pedagogie artistică, iar în 2005, Universitatea Teatrală din Tg. Mureş îi decernează titlul de Doctor Honoris Causa. În 2000 primeşte Premiul Ministerului Culturii pentru întreaga activitate; în 1998, Premiul UNITER, tot pentru întreaga activitate, înmânat de către fostul său student, Silviu Purcărete; în anul 2000, pentru realizări artistice şi pentru promovarea culturii, regizorului şi profesorului universitar Valeriu Moisescu i se conferă, de către Preşedintele României, Ordinul Naţional pentru merit în grad de comandor, iar în 2008, Teatrul „Toma Caragiu" Ploişti îi decernează Diploma de onoare pentru contribuţia majoră la promovarea şi valorificarea operei lui Caragiale pe plan local şi naţional.

Sunt toate aceste considerente de ordin profesional, emoţional şi procedural, care îndreptăţesc acordarea Titlului de Cetăţean de Onoare al Municipiului Ploieşti, domnului prof. univ. Valeriu Moisescu.

Consilier,
Nicolae Dumitrescu

CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI PLOIEŞTI
COMISIA DE SPECIALITATE NR. 6

COMISIA PENTRU ÎNVĂŢĂMÂNT, SĂNĂTATE, ŞTIINŢĂ, CULTURĂ, CULTE, TINERET ŞI SPORT

R A P O R T

Comisia a luat în discuţii proiectul de hotărâre privind **conferirea titlului de Cetatean de Onoare al Municipiului Ploiesti, regizorului si profesorului Valeriu Moisescu**

şi a constatat:
RAPORT FAVORABIL

PREŞEDINTE,
Dumitru Carmen Mihaela

SECRETAR,
Popa Marcian Bogdan

Data: 27.02.2008

CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI PLOIEŞTI
COMISIA DE SPECIALITATE NR. 2

COMISIA PENTRU VALORIFICAREA PATRIMONIULUI, SERVICII CĂTRE POPULAŢIE, COMERŢ, TURISM, AGRICULTURĂ ŞI PROMOVARE OPERAŢIUNI COMERCIALE

RAPORT

Comisia a luat în discuţii proiectul de hotărâre privind acordarea titlului de cetăţean de onoare al municipiului Ploieşti, regretatului profesorului Valeriu Marinescu

şi a constatat: Raport referat la bir.

Vasilescu Evelina – abţinere
Cosma Margareta – abţinere
Dinu Catia – abţinere

PREŞEDINTE,
Oprea Nicolae

SECRETAR,
Dinu Constantin

Data: 26.02.2008